

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 9. Novi motus contra Labadæum & Dabillonium suscitati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67359)

thodum carpisset: His auditis interrogavit Episcopus, an id probare posset, & sibi satisfieri peteret: Rector autem, se satisfactione haud indigere reponens, discessit: cum ergo Episcopus ab eo nil impetrare posset, coram præfatis testibus hucusque relata a publico Tabelario ad acta referri iussit.

Sæc. XVII.
A. C. 1644.

§. IX.

Novi motus contra Labadæum & Davillonium suscitati.

Haud ignorabant Molinistarum Fautores, Patrem le Juge objecto duntaxat Societatis honore ab Ecclesiasticis censuris haud satis præmuniri, hinc nulli labori, nullisque artificiis pepercerunt, ut Labadæi & Davillonii fidem populo plusquam suspectam, Concionatoris vero sui causam publico Apostolici Zeli encomio dignam redderent. Hunc in finem in vulgus spargebant, quod Labadæus & Davillonius in variis Ambianensis Diæceseos Ecclesiis sequentes quatuordecim propositiones e suggestu ad populum enuntiaffent:

*Proces.
Verb. sur
le desaveu
des 14. propositions.*

I. Attritio facit hominem magis peccatorem, si pœnitentia non est conjuncta cum vera contritione.

II. Omnis actio in peccato mortali facta, etiam actus fidei, est peccatum.

B 2

III.

Sæc. XVII. III. Una duntaxat datur Pœnitentia,
A. C. 1644. sicut unum Baptisma, ipsa etiam con-
 fessio est nulla, si homo in eadem re-
 labitur peccata.

IV. Deus homines duplici modo vo-
 cat, quosdam per justitiam ad æterna
 supplicia, alios per misericordiam ad
 gloriam.

V. Certum Prædestinationis signum
 est, sese a Communionem retinere.

VI. Ad solum Deum preces funden-
 dæ sunt, rosarium recitare, nugæ sunt.

VII. Indulgentiæ nihil valent.

VIII. Imagines non sunt respiciendæ.

IX. Non aliam habemus libertatem,
 quam beati & damnati habent.

X. Sæpius, quam quatuor vicibus a
 peccato ad gratiam redire non valemus.

XI. Peccat mortaliter, qui aliquod
 officium vel beneficium acceptat, nisi
 clare & sensibilibus, id Deum velle
 cognoscat.

XII. Virginibus ante quadagesimum
 secundum ætatis annum in Religione
 votis se obstringere, non permittatur.

XIII. Cuilibet Bibliorum Lectio est
 præcepta.

XIV. Centum abhinc annis Concio-
 natores veritatem dissimularunt, &
 Ambianensis Episcopus Jesuitas inter-
 dicto castigare molitur, eoquod hisce
 doctrinis adhærere recusant.

Post-

Postquam Molinistarum fautores hæc propositiones latius per vulgus sparsas noverant, sollicitè per urbem disseminabant, nova hac doctrina Ambianensem urbem seditionibus, plurimisque cædibus funestatam esse, publice hæreses ibidem prædicari, etiam in plateis publicas pœnitentias edoceri, quemdam percepto sermone de pœnitentia, ex desperationis impetu colum laqueo injecisse, & innumera rotaria in præterfluentem ab incolis fuisse projecta: Hæc, pluraque alia sedulo divulgabantur, ut Patris le Juge causa ab Episcopali foro ad Regium tribunal per publicos rumores deduceretur. Rem edoctus Antistes eo, quo pro fidei Catholicæ incremento flagrabat, studio mox Labadæum & Davillonium accersiri iussit, eisque acriter exprobravit, quod propositiones Ecclesiæ Catholicæ, fidei & pietati tantopere contrarias proferre ausi fuissent: his vero ejusmodi doctrinas falso & calumniose sibi imputari asserentibus, utrique injunxit, ut ad tollendam populi offensionem Davillonius die vigesima secunda Martii circa horam diei octavam in Ecclesia Cathedrali, ubi per quadragesimam Conciones antea habuit, Labadæus vero hora quarta in Ecclesia Parochiali, præsentè Episcopo, Clero, Magistratu,

Sæc. XVII.

A. C. 1644.

Sæc. XVII. A. C. 1644. omnique populo præfatas propositiones tam generaliter quam singulariter tanquam falsas, hæreticas, erroneas, & scandalosas condemnent, rejiciant, & anathematizent, easque sibi falso & per calumniam imputari declarent: Id ambo lubenti animo præstituta die fecerunt, professi, quod hæc propositiones non retractandi animo, cum illas nunquam enuntiaissent, publice damnant, sed ut omnibus notum fieret, eas falso sibi imputatas fuisse. Hujus veritatis testes, ipsum Episcopum, qui cunctis Dabillonii Concionibus intererat, omnemque populum advocarunt, simulque omnium hucusque habitorum sermonum synopsin his doctrinis oppido contrariam, quantum memoriæ fides permiserat, protulerunt, suamque declarationem opposito chirographo vulgarunt, quo comperto ille, qui suspensio sibi vitam eripuisse spergebatur, fassus est, se domesticis miseriis ad tam perversum consilium fuisse quidem incitatum, Labadæi tamen monitis resipuisse. Nondum tamen propterea adversantium impetus deferbuit; quippe quempiam alterius Ordinis Religiosum P. Ambrosium Ambianensem instigarunt, ut tres epistolas in vulgus spargeret, in quibus fingebatur, quod Carolina de Monchy ad Sanctam Austreber-

strebentam Abbatissa unacum suis Sanctimonialibus de periculosis doctrinis a Dabillonio e suggestu propositis vehementer quereretur. Hæc vero cognita fraude die vigesima secunda Februarii ad Barbotoum Generalem Episcopi Vicarium, necnon ad ipsum Dabillonium literas a Sororibus Magdalena Priorissa, Francisca Sub-Priorissa, Thomaſia & Magdalena Discretis subscriptas dedit, in quibus hæc literas a nulla ex suis Religiosis - fuisse scriptas, nec unquam a præfato Doctore Dabillonio propositiones perversas, & fidei Catholicæ minus consonas fuisse enuntiatas testabatur, hocque testimonium coram Francisco de Lengeina & Adriano Bocquillonio Regiis Notariis confectum omnes reliquæ Sorores numero viginti chirographo suo firmarunt.

Sub idem ferme tempus Petrus Lowencurtius Ecclesiæ Cathedralis Decanus cum quibusdam Canonicis sibi addictis, & Episcopo ob amissam litem infensis, habito inter se privato conventu Labadæum & Dabillonium die decima nona Martii tanquam de falsa doctrina suspectos declaravit: Horum autem præcipiti & minus legitimo iudicio sese vehementer opposuere ceteri novem Canonici. Frustra igitur omnibus domesticis hæc machinationibus, Mo-

B 4

linistæ

Sæc. XVII.
A. C. 1644.

Sæc. XVII. A. C. 1644. linistæ validius caussæ suæ patrocinium
 Parisiis in Regis Aula quærere decre-
 verunt; nec sua eos spes fefellit; pro
 ea enim, quo apud Mazarinum Cardi-
 nalem, Condæum Principem, Segue-
 rium Cancellarium, aliosque Proceres
 gratia & auctoritate valebant, facile
 impetrarunt, ut supremus Picardiæ
 Judex Chauneus Ambianum a Regina
 decerneretur, in Labadæi doctrinam,
 vitam & mores rigide inquisiturus: cum
 vero ex testibus nonnulli Labadæum &
 Dabillonium pro aris & focis defende-
 rent, alii ex utriusque doctrinis immi-
 nens fidei periculum exaggerarent,
 Chauneus re penitus infecta Parisios
 reversus est, non alio inquisitionis ^{re-}
 molumento, nisi quod turbarum pro-
 gressibus remora ad tempus objecta
 fuerit.

§. X.

Joannis Labadæi apostasia.

*Mayer.
 mataeol.
 Labad.
 Lettre d'un
 Docteur sur
 l'Apostas.
 de Labad.
 Lettre du
 P. Sabré a
 Labad.
 Nouvel re-
 cueil. l. c.*

Haud adeo culpandus fuisset Molini-
 starum Zelus, si intra debitæ mo-
 derationis limites ad sobrietatem sapien-
 tes & non privatæ opinionis studium,
 nec publici applausus æmulationem,
 nullumque aliud præter erroris odium
 præsetulissent: inde autem ex opposito
 accidit, ut motæ adversus Labadæum
 que-